

Sonet de mai

Felix

Și-a pus iar flori pe haină calendarul
Și verde mult, ce bulucit adastă
La poarta dinspre cald a zilei, vastă,
Unde pe corzi de mai cântă bondarul.

Cu ochii sorb imaginea fantastă
Și văd salcâmi înmiresmând florarul
Când picură, ca un prinos, nectarul,
Din floarea ce-și răsfrânge buza castă.

Mi-e cald și mi-e salcâm și mi-e subțire
Simțind profund cum mă-ncolțește zborul
Cu luna mai în dulce contopire

Și, cum din toate izbucnește corul,
Din inima schimbată în psaltire
Cânt cu zidirea, laud Ziditorul.

Simion Felix Marțian